

Gerd Kjær

1943-2017

TEKST

Bente Gahnstrøm

PUBLISERT 6. mars 2018

GERD KJÆR døde 1. november 2017. Med det var et langt og viktig liv som psykolog og terapeut avsluttet.

Gerd var et vitebegjærlig menneske allerede som barn. Sammen med en liten gruppe andre barn studerte hun systematisk plante- og insektliv i Brunlanes utenfor Larvik der hun vokste opp. Hun valgte å studere psykologi etter å ha hørt et radioforedrag om Køhlers aper. Hovedoppgaven hennes på psykologistudiet var om barneterapi, og hun var ferdig utdannet cand.psychol. i 1973.

De første årene som psykolog arbeidet Gerd med barn, både som skolepsykolog i Drammen og i utdanningsstilling ved Barnepsykiatrisk Klinikk i samme by. I 1987 begynte hun i egen praksis i Oslo. Hun videreutdannet seg som eksistensiell karakteranalytiker hos Rolf Grønseth og i Pessø Boyden System Psychomotor hos Al Pessø, Tjerd Jongsma og Han Serola. Disse terapisantalene integrerte Gerd med stor finfølelse og dyktighet. Hun hadde et skarpt blikk og mye kjærlighet for det sårede barnet i den voksne.

Gerd var en terapeut som med stor innsikt forløste vitaliteten i klientene og muliggjorde et rikere liv for de fleste av de hun jobbet med. Hun arbeidet også

systematisk med smertepunktene i sitt eget liv gjennom terapi, veiledning og videreutdanning. Dette gjorde også hennes eget liv friere.

Vi som hadde henne som nær kollega og venn, opplevde en grunnleggende trygghet i å ta ting opp med henne, uansett hva det var, både faglig og personlig. Hun var bunnsolid i seg selv. Vi kunne starte med en sammenfiltret problemstilling som vi ikke fant ut av. En problemstilling som kunne kjennes som en liten, hard stein. I dialog med Gerd kunne vi oppleve hvordan den sammenfiltrede problemstillingen løste seg opp og ble til et vakkert og oversiktlig landskap. Veien videre i en terapi eller eget liv ble tydelig og lettere å gå. Dette gav oss stor trygghet og pågangsmot neste gang noe knutet seg i liv eller arbeid. Det ble et sted å være i den prosessen som er nødvendig for oss som arbeider med andre menneskers dype smerte.

Gerd var syk over lengre tid. Hun møtte sykdom og død med et ønske om å vite mest mulig, og hun delte sin kunnskap og sine tanker og følelser med oss som kjente henne. Livet ble spesielt levende og stort for henne da døden ble en konkret realitet. Hun sørget over å måtte forlate det.

Gerd opplevde helsevesenet på sitt beste. Hun var meget takknemlig overfor leger og annet helsepersonell hun møtte, for deres tilstedeværelse og mot til å samtale om de mest eksistensielle temaene i den siste tiden. Vi er sikre på at Gerds bidrag til disse samtalene var minst 50 prosent.

Som datter av godseierens gartner ble hun tidlig politisk engasjert. Hun gikk Påskemarsj mot atomvåpen. Hele sitt liv var hun på de svakeste og underprivilegertes side, både nasjonalt og internasjonalt. Gerds mor var en stille, varm og arbeidsom kvinne som var opptatt av at døtrene skulle få seg en utdanning.

Gerd opplevde å miste to menn i plutselig død. Hun hadde ingen egne barn, men stor interesse for sin søsters barn og andre barn hun knyttet kontakt med gjennom livet.

Vi lyser kjærlighet og fred over Gerd Kjærs minne.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 3, 2018, side 227

TEKST

Bente Gahnstrøm